

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁA IZBY CYWILNEJ.....	7
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	8
UCHWAŁY IZBY KARNEJ	10
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ	12
PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	15
UCHWAŁA IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	16
PYTANIE PRAWNE DO IZBY WOJSKOWEJ.....	17

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 90/10

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy rękojmia wiary publicznej ksiąg wieczystych chroni nabywcę użytkownika wieczystego w przypadkach wadliwego wpisu w księdze wieczystej Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego jako właściciela nieruchomości?”

III CZP 91/10

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, w oparciu o art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., dopuszczalna jest w świetle art. 843 § 3 k.p.c. zmiana podstawy powództwa poprzez złożenie pozwanemu w toku procesu nowego, innego niż w pozwie, oświadczenia o potrąceniu wierzytelności powstałej dopiero w trakcie procesu, ze skutkiem umorzenia wierzytelności objętej tytułem wykonawczym, w sytuacji, gdy wcześniejsze potrącenie dokonane poprzez złożenie oświadczenia w pozwie okazało się bezskuteczne?”

III CZP 92/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy skuteczne złożenie wniosku o wyjawienie majątku sta-

nowi w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 1 k.c. czynność przedsięwziętą bezpośrednio w celu zaspokojenia roszczenia i czy przerywa ono bieg przedawnienia?”

III CZP 93/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy za niecelowe w rozumieniu art. 49 ust. 4 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191 ze zm.) jest wszczęcie przez wierzyciela postępowania egzekucyjnego w stosunku do nieżyjącego dłużnika?

2. Jeżeli tak, to jaką opłatę egzekucyjną w świetle art. 49 ust. 4 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji powinien pobrać komornik od wierzyciela wszczynającego postępowanie egzekucyjne w stosunku do nieżyjącego dłużnika?”

III CZP 94/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na gruncie art. 788 § 1 k.p.c. załączony do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności odpis poświadczony za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika wnioskodawcy będącego radcą prawnym odpisu z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, stanowi dokument urzędowy wykazujący przejście na wnioskodawcę uprawnienia po powstaniu tytułu egzekucyjnego?”

III CZP 95/10

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na gruncie przepisów o deliktowej odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa akcjonariusz spółki akcyjnej jest uprawniony do dochodzenia naprawienia poniesionej przez niego szkody, polegającej na spadku (utracie) wartości akcji w wyniku wyrządzenia szkody spółce akcyjnej wydaniem i wykonaniem nieostatecznej decyzji podatkowej, następnie uchylonej w toku instancji?”

III CZP 96/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy odmowa zamieszczenia przez zarząd ogłoszenia, o którym mowa w art. 402¹ k.s.h. w przedmiocie ogłoszenia zwołania walnego zgromadzenia akcjonariuszy spółki publicznej podjętego przez jej akcjonariuszy na podstawie art. 399 § 3 k.s.h. oznacza nie zwołanie przez zarząd wbrew obowiązkowi zgromadzenia wspólników w rozumieniu art. 594 § 3 k.s.h.?”

III CZP 97/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o rozgraniczenie nieruchomości sąd drugiej instancji związany jest zakresem zaskarżenia wskazanym w apelacji, jeżeli zakres ten odnosi się jedynie do rozstrzygnięcia o rozgraniczeniu nieruchomości tylko na pewnym odcinku granicy, będącej przedmiotem całego rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji?”

III CZP 98/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy zawarty w art. 788 § 1 k.p.c. wymóg wykazania przejścia uprawnienia lub obowiązku na inną osobę dokumentem urzędowym oznacza wymóg przedłożenia dokumentu w urzędowym odpisie, czy też możliwe jest złożenie przez wnioskodawcę odpisu dokumentu, którego zgodność z oryginałem została poświadczona przez występującego w sprawie pełnomocnika wnioskodawcy będącego adwokatem lub radcą prawnym (art. 129 § 2 k.p.c. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 23 października 2009 r. o zmianie ustaw w zakresie uwierzytelniania dokumentów, Dz.U. z 2009 r. Nr 216, poz. 1676)?

2. Czy uprawnienie do sporządzenia odpisu dokumentu poświadczonego co do zgodności z oryginałem wynikające z art. 129 § 2 k.p.c. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 23 października 2009 r. o zmianie ustaw w zakresie uwierzytelniania dokumentów (Dz. U. z 2009 r. Nr 216, poz. 1676) przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym obejmuje tylko dokumenty prywatne, czy również dokumenty urzędowe?”

III CZP 99/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zielonej Górze przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na postanowienie wydane na podstawie art. 15 ust. 1 lit. b rozporządzenia Rady (WE) Nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowie-

działności rodzicielskiej uchylające rozporządzenie nr 1347/2000 (BRUKSELA II – DZ.U.UE L z dnia 23 grudnia 2003 r. ze zm.) wzywające sąd innego państwa członkowskiego do uznania swojej jurysdykcji zgodnie z ust. 5 tego rozporządzenia przysługuje zażalenie?”

UCHWAŁA IZBY CYWILNEJ

III CZP 4/10 – z dnia 24 sierpnia 2010 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego:

„1. Czy art. 160 k.p.a. w związku z art. 5 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 162, poz. 1692) znajduje zastosowanie do roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej przez wydanie przed dniem 1 września 2004 r. ostatecznych decyzji administracyjnych, których nieważność bądź wydanie z naruszeniem art. 156 § 1 k.p.a. zostały stwierdzone po tej dacie?

2. W razie udzielenia odpowiedzi pozytywnej na pytanie pierwsze – czy w stanie rzeczy, o którym mowa w tym pytaniu, przedawanie roszczenia o naprawienie szkody jest regulowane przez art. 160 § 6 k.p.a., a w szczególności, czy rozpoczyna ono bieg od dnia, w którym stała się ostateczna decyzja stwierdzająca nieważność decyzji administracyjnej lub jej wydanie niezgodnie z prawem?

3. Czy w świetle wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 września 2003 r., K 20/02 (OTK 2003 nr 7A, poz. 76; sentencja publ.: Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1660), art. 160 § 1 k.p.a. stosuje się do korzyści utraconych od dnia wejścia w życie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, to znaczy od dnia 17 października 1997 r., na skutek wydania przed tym dniem ostatecznej decyzji administracyjnej?”

postanowiono przedstawić zagadnienie prawne pełnemu składowi Izby Cywilnej.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 17/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Suwałkach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przez narzędzie lub inny przedmiot stanowiący mienie ruchome, które służyło lub było przeznaczone do popełnienia przestępstwa skarbowego w rozumieniu art. 29 pkt 2 k.k.s. należy rozumieć zestaw składający się z ciągnika siodłowego z naczepą czy też samą naczepę w sytuacji gdy jedynie w naczepie zostały ukryte przedmioty pochodzące z przestępstwa?”

I KZP 18/10

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle dyspozycji art. 186 § 1 k.p.k., a w szczególności zwrotu «pierwszego zeznania w postępowaniu sądowym», świadek, należący do kręgu osób uprawnionych do odmowy składania zeznań (osoba najbliższa), może z tego prawa skorzystać w sytuacji procesowej, w której z opisanego prawa świadomie nie skorzystał w toku poprzednio prowadzonej rozprawy (pierwsze zeznanie w postępowaniu sądowym), zaś sprawa – po jej zwrocie prokuratorowi w celu uzupełnienia istotnych braków postępowania przygotowawczego – została ponownie skierowana na rozprawę, na skutek wniesienia przez oskarżyciela publicznego nowego aktu oskarżenia, a tym samym, czy można przyjąć, że wyżej wymieniony przepis przewiduje jednorazowe, w toku całego procesu karnego, prawo świadka do odmowy składania zeznań?”

I KZP 19/10

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dla wyłączenia zasady specjalności, wyrażonej w art. 607e § 1 k.p.k., konieczne jest spełnienie kumulatywnie przesłanek z art. 607e § 3 pkt 4 i 5 k.p.k., czy też wyjątek od zasady samodzielności wyrażony w art. 607e § 3 pkt 4 ma charakter samodzielny?”

I KZP 20/10

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy uchylenie postanowienia sądu *meriti* o uwzględnieniu wniosku prokuratora o przedłużenie tymczasowego aresztowania przez sąd *ad quem* i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w pierwszej instancji, w dacie przypadającej po upływie okresu, na który ten środek zapobiegawczy zastosowano, powoduje konieczność zarządzenia natychmiastowego zwolnienia tymczasowo aresztowanego z aresztu śledczego, jeżeli nie jest pozbawiony wolności w innej sprawie, czy też mimo upływu tego terminu środek ten nadal powinien być stosowany aż do dnia prawomocnego rozstrzygnięcia wniosku prokuratora?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 9/10 – z dnia 26 sierpnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu:

„Czy zawarte w art. 9 § 3 k.k.s. pojęcie «jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną» obejmuje swoim zakresem jednostki o całkowicie wyodrębnionym majątku, zorganizowanej strukturze wewnętrznej ujętej w ramy organizacyjne oraz określonych zasadach prowadzenia spraw tej jednostki i reprezentowania jej na zewnątrz (której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną) funkcjonujące niezależnie od jakichkolwiek struktur tj. jednostki organizacyjne wyodrębnione i samodzielne, czy też również jednostki powiązane strukturalnie z innym podmiotem posiadającym osobowość prawną (jednostki stanowiące część struktury organizacyjnej osoby prawnej)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 12/10 – z dnia 26 sierpnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy w przypadku skazania za przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485) przez korzyść majątkową osiągniętą z popełnienia przestępstwa w rozumieniu art. 45 § 1 k.k. należy rozumieć całą kwotę uzyskaną ze sprzedaży wcześniej zakupionych substancji psychotropowych lub środków odurzających, czy tylko kwotę, o jaką nastąpiło przysporzenie stanu majątkowego – powiększenie ma-

jątkowych aktywów bądź zmniejszenie pasywów – sprawcy w wyniku jego działania; w przypadku uznania, iż korzyść majątkową określoną w art. 45 § 1 k.k. stanowi kwota uzyskana ze sprzedaży w/w środków i substancji przez każdego ze sprawców, to w jaki sposób należy stosować w/w przepis w stosunku do sprawców kolejno wprowadzających do obrotu te same środki odurzające lub substancje psychotropowe (hurtownik-pośrednik-detalista)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 13/10 – z dnia 26 sierpnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie:

„Czy podejrzanemu przysługuje prawo do zaskarżenia decyzji prowadzącego postępowanie przygotowawcze o umorzeniu tego postępowania, lub też o jego częściowym umorzeniu, oraz w wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej czy uprawnienie to obejmuje prawo do żądania uchylenia zaskarżonej decyzji i dalszego prowadzenia postępowania przygotowawczego, czy też ogranicza się do prawa żądania zmiany jego podstawy prawnej bądź uzasadnienia?”

Czy podejrzanemu przysługuje nieograniczone żadną normą prawo przeglądania akt postępowania przygotowawczego po wydaniu nieprawomocnego postanowienia o jego umorzeniu, oraz czy wpływ na zakres tego uprawnienia może mieć fakt umorzenia postępowania co do niektórych tylko zarzutów, a przede wszystkim który z pośród przepisów Kodeksu Postępowania Karnego art. 306 § 1 zdanie drugie, czy też art. 156 § 4 (w tym kontekście § 5) jest regulacją szczególną, który zaś ogólniejszej natury?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

V KK 369/09 – postanowienie z dnia 2 czerwca 2010 r.

O doprowadzeniu, o którym mowa w art. 199 § 3 k.k., można mówić jedynie wtedy, gdy zachowanie sprawcy, odpowiadające znamionom określonym w tym przepisie (nadużycie zaufania lub udzielenie korzyści majątkowej lub osobistej, albo jej obietnicy), było wyłącznym powodem, dla którego małoletni powyżej 15 roku życia wyraził zgodę na obcowanie płciowe lub na poddanie się innej czynności seksualnej albo na wykonanie takiej czynności.

IV KK 422/09 – wyrok z dnia 10 czerwca 2010 r.

Wszystkie czynności orzecznicze wykonane z udziałem sędziego delegowanego, w tym wydanie i ogłoszenie orzeczenia, muszą nastąpić w okresie delegowania sędziego do orzekania w innym sądzie.

V KK 388/09 – postanowienie z dnia 24 czerwca 2010 r.

Pokonanie, przez zniszczenie (uszkodzenie) przeszkody w postaci ogrodzenia zabezpieczającego mienie, dokonane w celu zaboru cudzego mienia, może być uznane za przestępstwo kradzieży z włamaniem w rozumieniu art. 279 § 1 k.k.

I KZP 7/10 – postanowienie z dnia 29 czerwca 2010 r.

Chwilą popełnienia przestępstwa określonego w art. 212 § 2 k.k., polegającego na umieszczeniu w sieci Internetu treści o cha-

rakterze znieślawiającym, jest chwila dokonania danego wpisu, a nie jego usunięcia.

I KZP 8/10 – postanowienie z dnia 29 czerwca 2010 r.

1) Niewskazanie przez właściciela lub posiadacza pojazdu, na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w okolicznościach, o których mowa w art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. 2005 r. Nr 108, poz. 908 ze zm.), może stanowić wykroczenie określone w art. 97 k.w.

2) W sytuacji, gdy z natury „innych przepisów” zawartych w aktach prawnych dotyczących bezpieczeństwa lub porządku ruchu na drogach publicznych wynika, że wymagane jest umyślne zachowanie, to wykroczenie określone w art. 97 k.w. może zostać popełnione tylko umyślnie.

I KZP 9/10 – postanowienie z dnia 26 sierpnia 2010 r.

Wśród jednostek organizacyjnych bez osobowości prawnej, o których mowa w art. 9 § 3 k.k.s., ustawa nakazuje rozróżniać tylko te, które są i które nie są obdarzone atrybutem zdolności prawnej; nie przewiduje natomiast żadnego innego podziału tych jednostek (np. na wyodrębnione i samodzielne oraz powiązane strukturalnie z innym podmiotem posiadającym osobowość prawną), od którego byłaby uzależniona odpowiedzialność zastępcza.

I KZP 12/10 – postanowienie z dnia 26 sierpnia 2010 r.

W skład korzyści majątkowej w rozumieniu art. 45 § 1 k.k., podlegającej przepadkowi, wchodzi również wszelkie wydatki poczynione przez sprawcę na uzyskanie przedmiotu pochodzącego z przestępstwa.

I KZP 13/10 – postanowienie z dnia 26 sierpnia 2010 r.

Dokonanie oceny, czy podmiot będący autorem zażalenia ma interes prawny w zaskarżeniu orzeczenia, wymaga uwzględnienia kryteriów obiektywnych, a nie subiektywnych. Kwestia *gravamen* może być badana jedynie w takim zakresie, w jakim autor zażalenia jest uprawniony do zaskarżenia orzeczenia.

**PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

I PZP 5/10

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie o odszkodowanie z tytułu otrzymywania niższej emerytury wskutek wydania przez pracodawcę niewłaściwego świadectwa pracy oraz niewydania zaświadczenia o pracy górniczej ulega przedawnieniu na podstawie art. 291 § 1 k.p.?”

**UCHWAŁA IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

II PZP 7/10 – z dnia 18 sierpnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

Wniosek o doręczenie wyroku sądu pierwszej instancji z uzasadnieniem, wniesiony w terminie określonym w art. 328 § 1 zdanie pierwsze k.p.c., z reguły stanowi równocześnie żądanie sporządzenia tego uzasadnienia.

PYTANIE PRAWNE DO IZBY WOJSKOWEJ

WZP 1/10

Pytanie prawne Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osobą skazaną przez sąd wojskowy w rozumieniu art. 3 § 3 k.k.w., co do której spraw zastrzeżonych w k.k.w. dla sądu penitencjarnego właściwy jest wojskowy sąd garnizonowy, jest osoba skazana uprzednio wyrokiem sądu wojskowego, lecz odbywająca w chwili orzekania w przedmiocie jej warunkowego przedterminowego zwolnienia karę orzeczoną w wyroku sądu powszechnego, wchodzącą w skład sumy dwóch lub więcej kar nie podlegających łączeniu, które ten skazany ma odbyć kolejno (w rozumieniu art. 79 § 1 k.k.), obok kary orzeczonej w wyroku sądu wojskowego?”